

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1975

No 32—34

Innehåll: Nr 32. LL om semesterpenning för småföretagare.
Nr 33. LL om finansieringsstöd för detaljhandeln i glesbygder.
Nr 34. LL om landskapsstöd för avlönande av kommunala näringsombuds-
män.

Nr 32.

LANDSKAPSLAG

om semesterpenning för småföretagare.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1975.

Utfärdad i Mariehamn den 24 juli 1975.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾ stad-
gas:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

Inom ramen för i landskapets ordinarie årsstat upptaget anslag kan semesterpenning erläggas till småföretagare, som icke utan ekonomiskt stöd har möjlighet att hålla semester utan att äventyra sin eller sin familjs utkomst.

Med småföretagare avses i denna lag person som har i lagen om pension för företagare (FFS 463/69) avsedd försäkring.

2 kap.

Rätt till semesterpenning.

2 §.

Småföretagare kan beviljas semesterpenning under förutsättning

1) att han under hela föregående kalenderår har verkat såsom företagare,

2) att totalantalet arbetsdagar under vilka arbetstagare, som icke hör till företagarens familj, har avlönats under föregående kalenderår har varit högst 252,

3) att hans i enlighet med lagen om pension för företagare senast fastställda och justerade arbetsinkomst icke överstiger beloppet av den maximiårsinkomst, som statsrådet årligen fastställer,

4) att han icke med stöd av annan lag är berättigad till semester under minst sex arbetsdagar eller till semesterersättning för åtminstone denna tid, samt

5) att han förbinder sig att hålla semester under minst sex arbetsdagar, vilken kan hållas i två delar.

Semesterpenning erlägges icke till flera än två inom samma företag arbetande företagare.

3 §.

Semesterpenningen utgör en fyrtyotvåonde-
del (1/42) av beloppet av den av statsrådet
årligen fastställda maximiårsinkomsten.

¹⁾ Ls. framst. nr 31/1974—75 Lt.

Leu. bet. nr 8/1974—75.

Stu. bet. nr 19/1974—75.

4 §.

Om antalet till semesterpenning berättigade småföretagare, som ansöker därom är så stort, att det inom ramen för i årsstaten anvisade medel icke är möjligt att erlægga semesterpenning till samtliga sökande, skall företräde givas dem, vilkas behov av semester med beaktande av deras ekonomiska och sociala förhållanden är störst och vilkas möjligheter att hålla semester utan ekonomiskt stöd är minst.

Semesterpenning, till vilken småföretagare eljest skulle vara berättigad enligt denna lag, kan likväl förvägras, om företagarens ekonomiska förhållanden uppenbart är bättre än vad den för honom fastställda arbetsinkomsten förutsätter eller han eljest utan semesterpenning kan hålla semester utan att äventyra sin eller sin familjs utkomst.

3 kap.

Förvaltning.

5 §.

Den allmänna ledningen av och tillsynen över den verksamhet, varom stadgas i denna lag, ankommer på landskapsstyrelsen.

6 §.

För handhavandet av i denna lag avsedda förvaltningsuppgifter tillsätter landskapsstyrelsen för två år i sänder en företagarsemesternämnd bestående av ordförande och två ledamöter. En av ledamöterna utses på förslag av Ålands företagarförening r.f. eller någon motsvarande organisation för företagare. Nämnden väljer inom sig viceordförande för nämndens mandattid.

Nämndens medlemmar handlar under tjänstemannaansvar.

7 §.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som åligger nämnden utfärdas av landskapsstyrelsen genom reglemente.

4 kap.

Beviljande av semesterpenning.

8 §.

Småföretagare skall på förhand ansöka om semesterpenning hos företagarsemesternämnden årligen senast den 30 april.

9 §.

Beviljad semesterpenning erlægges sedan företagaren styrkt att han hållit semester under minst sex arbetsdagar.

Företagare får ej under den tid han åtnjuter i denna lag avsedd semester utföra sådant arbete som regelmässigt hör till skötseln av företaget.

10 §.

Den som erhållit semesterpenning är skyldig att återbetala denna

1) om han i ansökan givit vilseledande uppgifter, eller

2) om nämnden eljest felaktigt beviljat semesterpenning.

11 §.

Nämnden skall uppmana småföretagare som enligt 10 § är skyldig att återbetala erhållen semesterpenning att inom utsatt tid återbetala vad han oberättigat uppburit.

Kan semesterpenningens belopp icke återindrivras på i 1 mom. avsett sätt och ställes icke den som erhållit semesterpenningen under åtal inför domstol, skall nämnden hos länsstyrelsen yrka på att han måtte åläggas att återbetala semesterpenningens belopp.

Landskapsstyrelsen kan av särskilda skäl på ansökan av den som erhållit semesterpenning eller av nämnden besluta att semesterpenningen eller del därav ej skall indrivast.

5 kap.

Särskilda stadganden.

12 §.

I beslut av företagarsemesternämnden, varigenom ansökan om semesterpenning helt eller delvis förkastats får ändring sökas i besvärsväg inom 30 dagar från delfåendet. Gäller besvären beslutets laglighet skall besvaren anföras hos länsstyrelsen men om de endast gäller beslutets ändamålsenlighet hos landskapsstyrelsen. I annat av nämnden fattat beslut får ändring ej sökas genom besvär.

I beslut som länsstyrelsen eller landskapsstyrelsen meddelat med stöd av denna lag får ändring ej sökas genom besvär.

Vid ändringssökande skall i övrigt iakttagas vad om ändringssökande i förvaltningsärenden är stadgat. Besvärsskriften kan dock ingivas till nämnden, som skall befordra de i saken tillkomna handlingarna och sitt eget utlåtande i saken till besvärsmyndigheten.

13 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag ut-

Mariehamn, den 16 april 1975.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

Nr 33.

LANDSKAPSLAG

om finansieringsstöd för detaljhandeln i glesbygder.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1975.

Utfärdad i Mariehamn den 24 juli 1975.

I enlighet med Landstingets beslut¹⁾ stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

För att trygga och förbättra tillgången till detaljhandels service i glesbygder samt för att höja dess servicenivå kan landskapsstyrelsen inom ramen för i årsstaterna upptagna anslag bevilja finansieringsstöd för detaljhandels investeringar såsom räntestöd och investeringsbidrag på sätt i denna lag stadgas.

I denna lag avsedd kredit, för vilken räntestöd beviljas, benämnes räntestöds-kredit för handeln samt bidrag, investeringsbidrag för handeln.

2 §.

Finansieringsstöd kan beviljas för anskaffande av anläggningstillgångar, som är av nöden för livsmedels- eller dagligvarubutik eller för utförande av reparations-, ändrings- eller förbättringsarbeten för dylik butik eller för anskaffning av butiks-bil eller -båt.

Landskapsstyrelsen kan på särskilda skäl bevilja finansieringsstöd till innehavare av livsmedels- eller dagligvarubutik för anskaf-

¹⁾ Ls. framst. nr 24/1974—75 Lt.
Leu. bet. nr 9/1974—75.
Stu. bet. nr 22/1974—75.

fande av omsättningstillgångar eller av transportmedel.

3 §.

Med beaktande av stadgandet i 1 § beviljas finansieringsstöd under förutsättning

1) att den fasta butik eller den butiksbil eller -båt, för vilken finansieringsstöd sökes, beräknas ha förutsättningar för verksamhet under minst den tid för vilken finansieringsstöd beviljas, och

2) att stödet icke kan anses inverka menligt på de butikens verksamhet, vilka i huvudsak är beroende av samma kundunderlag.

Närmare stadganden om förutsättningarna och villkoren för beviljande av finansieringsstöd utfärdas genom landskapsförordning.

2 kap.

Räntestöds-kredit.

4 §.

Räntestöds-kredit för handeln kan uppgå till högst 60 procent av det godtagbara kostnadsförslaget för i 2 § avsedda investeringar.

5 §.

Såsom räntestöds-kredit kan godkännas inhemsk kredit, som kreditinrättning beviljar för i denna lag avsedda ändamål.

6 §.

I räntestödsbeslut avsett reparations-, ändrings-, eller förbättringsarbete skall inledas eller däri avsedd anskaffning av anläggnings- eller omsättningstillgång ske inom ett år från den dag, då den som erhållit räntestöds-kredit fått del av beslutet.

Landskapsstyrelsen kan av särskilda skäl förlänga den i 1 mom. avsedda tidsfristen.

7 §.

Den ränta kreditinrättning uppbär för räntestöds-kredit för handeln får ej överstiga den ränta, som kreditinrättningar allmänt tillämpar i fråga om krediter för liknande ändamål.

8 §.

I räntestöd erlägges högst hela räntan på räntestöds-kredit för handeln för de två första låneåren efter det investeringen blivit slutförd eller efter det butiks-bil eller -båt eller transportmedel anskaffats samt för de tre följande åren högst 50 procent av räntan på sagda räntestöds-kredit.

9 §.

Räntestödet utbetalas till kreditgivaren.

Till kreditinrättning erlägges ur landskapsmedel ersättning för de tilläggs-kostnader i denna lag avsedd kredit medför i enlighet med i riket för sådan ersättning gällande grunder.

3 kap.

Investeringsbidrag.

10 §.

På särskilda skäl kan högst 30 procent av totalbeloppet i det i 4 § avsedda kostnadsförslaget beviljas att utgå såsom investeringsbidrag, såvida bidraget är nödvändigt för att ifrågavarande butik skall kunna fullgöra en lagstadgad förpliktelse eller för att förhindra en avsevärt försämrad tillgång till service.

Investeringsbidrag utbetalas sedan sökanden visat, att det i bidragsbeslutet avsedda projektet har förverkligats.

4 kap.

Särskilda stadganden.

11 §.

Tillsynen över räntestöds-krediterna och investeringsbidragen utövas av landskapsstyrelsen.

Kreditgivaren övervakar, att räntestöds-krediterna användes för de i kreditgivningsbesluten förutsatta ändamålen samt i enlighet med de i denna lag ingående eller med stöd av densamma utfärdade stadgandena och bestämmelserna.

Den som erhållit kredit är skyldig att lämna landskapsstyrelsen de uppgifter, som är erforderliga för övervakningen. Kreditinrättningen och den som erhållit finansieringsstöd är skyldiga att lämna landskapsstyrel-

sen de uppgifter, som är av nöden för övervakande av att kreditvillkoren iakttages samt för konstaterande av de verkningar som de medelst finansieringsstöd utförda investeringarna haft. Landskapsstyrelsen kan för utredande av dessa omständigheter verkställa granskning av verksamheten hos den som erhållit krediten.

12 §.

Överlåtes medelst finansieringsstöd anskaffade tillgångar helt eller delvis eller överlåtes företag eller väsentlig del av sådant till annan, kan landskapsstyrelsen på ansökan besluta att finansieringsstödet helt eller delvis överföres på den till vilken överlåtelser skett.

13 §.

Landskapsstyrelsen kan bestämma att finansieringsstödet skall upphöra,

1) om fast butik, butiksbil eller -båt för vilken finansieringsstöd beviljats, nedlägger sin verksamhet,

2) om företag, som erhållit finansieringsstöd, frångår den verksamhet för vilken finansieringsstöd beviljats, eller

3) om det ändamål, för vilket finansieringsstöd beviljats, annars icke uppnåtts.

Landskapsstyrelsen kan i de i 1 mom. avsedda fallen förplikta den som erhållit finansieringsstöd att helt eller delvis till landskapet återbetala finansieringsstödet jämte en årlig ränta om högst den ränta Finlands Bank uppbär av kreditinrättningarna i ränta på centralbankskredit.

14 §.

Den som lämnar på beslut om finansieringsstöd inverkan oriktig uppgift eller

hemlighåller omständighet av väsentlig betydelse för beviljandet av stödet, eller som vägrar att lämna i 11 § avsedda uppgifter eller använder finansieringsstöd för annat än i finansieringsstödsbeslutet avsett ändamål, skall för överträdelse av stadgandena om finansieringsstöd för detaljhandeln dömas till böter, om ej för gärningen annorstädes i lag är stadgat strängare straff.

Förordnande skall samtidigt givas om att beviljat finansieringsstöd skall återbetalas till landskapet jämte en ränta, som är sju procentenheter högre än den ränta Finlands Bank uppbär av kreditinrättningarna för centralbankskredit, räknat från den dag, från vilket stödet betalats.

15 §.

I landskapsstyrelsens beslut, som givits i stöd av denna lag, får ändring ej sökas genom besvär, förutom då saken gäller tillämpning av 13 §.

Oaktat besvär anförts kan i 13 § avsett beslut omedelbart bringas i verkställighet.

16 §.

Närmare stadganden om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

17 §.

Denna lag tillämpas på krediter vilka på grund av till landskapsstyrelsen under åren 1975—79 ingivna ansökningar godkännes som räntestöds krediter för handeln, och på investeringsbidrag för handeln, vilka användes för finansiering av under åren 1975—1980 påbörjade investeringar.

Mariehamn, den 22 april 1975.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

Nr 34.

LANDSKAPSLAG

om landskapsstöd för avlönande av kommunala näringsombudsmän.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1975.

Utfärdad i Mariehamn den 24 juli 1975.

I enlighet med Landstingets beslut¹⁾ stadgas:

1 §.

Kommun, som ensam eller tillsammans med en eller flera kommuner avlönat näringsombudsman, beviljas landskapsandel och -understöd på sätt i denna lag stadgas.

2 §.

Med näringsombudsman avses i denna lag kommunal tjänsteman, på vilken det ankommer att direkt underställd kommunens styrelse eller företagsnämnd eller motsvarande nämnd, handha uppgifter för främjande av näringar.

3 §.

Landskapsstyrelsen beviljar kommun, som hör till bärkraftsklass 1—3, landskapsandel för lönekostnader och därtill anslutna social- och pensionskostnader för en näringsombudsman som följer:

bärkraftsklass	landskapsandel i procent
1	80
2	70
3	60

Av särskilda skäl kan landskapsstyrelsen inom ramen för i ordinarie årsstaten upptagna anslag bevilja understöd även åt annan

Mariehamn, den 22 april 1975.

På landstingets vägnar:

FOLKE WOIVALIN
talman

Nils Dahlman
vicetalman

Olof Jansson
vicetalman

Nr 32—34, utgiven från tryckeriet den 15 augusti 1975.
Mariehamn 1975. Ålands Tidnings-Tryckeri Ab.

kommun till högst 0 procent av de i 1 mom. avsedda utgifterna.

4 §.

Grunderna för de löneförmåner, enligt vilka landskapsandel och -understöd med stöd av 3 § beviljas kommun, fastställs av landskapsstyrelsen med beaktande av de förmåner som utgår till motsvarande befattningshavare i riket, såvida annat icke följer av kommunala kollektiv- och tjänstekollektivavtal.

5 §.

Landskapsandel och -understöd kan beviljas även för ovan i 3 § avsedda kostnader för näringsombudsman som har uppdraget som bisyssla eller sköter uppgifterna i kombinerad tjänst eller befattning, varvid på motsvarande sätt skall iakttagas vad om näringsombudsman med uppdraget som huvudsyssla är stadgat.

6 §.

Landskapsandel och -understöd utbetalas på ansökan årligen i efterskott.

7 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Denna lag tillämpas från den 1 april 1975.

¹⁾ Ls. framst. nr 27/1974—75 Lt.
Lu. bet. nr 17/1974—75.
Stu. bet. nr 25/1974—75.

RÄTTELSEBLAD. ÅFS 34/75 sid. 124.

I landskapslagen om landskapsstöd för avlönande av kommunala näringsombudsmän (ÅFS 34/75) skall 3 § 2 mom. ha följande lydelse:

3 §.

Av särskilda skäl kan landskapsstyrelsen inom ramen för i ordinarie årsstaten upptagna anslag bevilja understöd även åt annan kommun till högst 50 procent av de i 1 mom. avsedda utgifterna.